

Leerling Verpleegster.
Verpleegster.

Beide boeken door Helen Dore Boylston en bewerkt naar het Amerikaansch door Fenna de Meyier.

Ster-serie.

Uitgave Hollandia Drukkerij Baarn.

Per stuk f 2.50.

Indertijd schreef ik naar aanleiding van „Kinderzaal” van Anke Servaes, dat géén meisje verpleegster moest worden, zonder dit boek te hebben gelezen. Want na de lectuur van dit boek zou ze pas weten, *wat* ze *hoos* en wat haar wachtte, aan goede en kwade kansen, aan lief en leed, aan voldoening en ontgoocheling.

Naast „Kinderzaal” moeten zich nu deze beide boeken scharen. Ze zullen bovendien ook voor meisjes, die in de verste verte niet aan het verpleegstersvak denken, heerlijke, boeiende, vormende lectuur zijn.

Welk een kunstenares moet de Amerikaansche auteur zijn, om door een rijk gedocumenteerd verhaal van hard werken, stug plichtsbef, zeer hoog gestelde eischen, ook wel van onderlinge jaloezie, bedilzucht, afgunst, om door zulk een verhaal heen te weven: Jong leven, Jonge Liefde, in één woord: Jeugd, op vlugge voeten dansend door beide verhalen heen.

„Verpleegster” is een vervolg op „Leerling-Verpleegster”. Beide boeken vormen een afgerond geheel en men kan ze elk afzonderlijk genieten. Doch „Verpleegster” zal toch nog heel wat meer tot haar recht komen, wanneer men „Leerling-verpleegster” gelezen heeft. In beide boeken groepeeren zich zeer vele figuren: proefzusters, verpleegsters, hoofdverpleegsters, inspectrices, jonge en oude doktoren, rondom de allerliefste figuur van Suze Barton.

Hoe moeilijk is de proeftijd, de drie maanden, waarin uitgemaakt moet worden, of de jonge meisjes haar opleiding waard zijn! Hoe belangwekkend en romantisch begint Suze’s loopbaan — daar in de kelders van het ziekenhuis waar Dokter Barry haar terecht moet helpen — en Dr. Barry, Will, vergeet het kleine meisje met de roode krullen niet meer.

Tafereel na tafereel en even boeiend en onderhoudend. Suze heeft een buitenkans — Onder haar patiënten komt een twee-en-negentig jarige man, die als jongen van twaalf jaar in den Krimoorlog mee is geweest, als trommelslager en door Florence Nightingale is verpleegd — „Zij zou haar leven voor ons gegeven hebben”, zegt hij. Sindsdien onderzoekt Suze zichzelf — Zou zij instaat zijn om „haar leven te geven” voor haar patiënt?

Altijd te denken: „Eerst de patiënt”. Als ze dan zelf herstellend is van een blindedarmontsteking, hoort ze in den nacht een gerucht — vliegt er op af — Maakt een tooneel mee, zooals we pas nog in de courant hebben gelezen — Het geschiedde in den Haag op de Zuidwal — Een patiënt in ijлкоortsen is de verpleegster aangevallen — deze verkeert in het uiterste levensgevaar.

De ontkenning is hier een weinig anders dan toen in den Haag. Hier wil de patiënte uit het raam en het zou haar dood beteekenen — Suze vecht als een leeuw, om de bedreigde nachtzuster te ontzetten, maar in de eerste plaats om de patiënte van het raam weg te houden.

Als ze later op haar ziekbed, (want ze heeft zware verwondingen opgelopen in den worstelstrijd) haar eigen gedachten en beweegredenen nagaat, moet ze tot haar vreugde en geruststelling tot het besluit komen: „Ik was niet bang, omdat ik niet aan mezelf dacht. Ik ben een echte Verpleegster.” Als ze dan een lange vakantie krijgt, omdat ze zooveel heeft uitgestaan, en overgelukkig naar huis reist, weet ze, hoe graag ze weer in ’t Ziekenhuis terug zal komen. „Onzichtbare koorden bonden haar daaraan vast.”

Als het boek „Verpleegster” begint, staat Suze Barton aan den aanvang van het derde studiejaar. De van haar onafscheidelijke Conny en Kitty ook. De drie meisjes hebben te goede heugenis van wat ze als proef leerling-verpleegster hebben moeten lijden, om niet de nieuw aangekomenen op haar gemak te helpen. Vooral Suze verstaat die kunst zeer goed. Suze, die na haar ontzaggeijk avontuur als „Leerling-Verpleegster” in ’t Ziekenhuis een beroemdheid is. En Suze’s verdere opleiding neemt haar loop. Hoe boeiend,

hoe levendig weet de schrijfster ons de tooneelen voor te stellen, wanneer het drietal aan haar opleiding tot operatiezuster begint — O, die Conny, die flauw zal gaan vallen — Suze, die haar er doorheen helpt.

De opleiding tot kraamverpleegster inspireerde de auteur tot een stuk proza, dat eenvoudig een juweel is — Dat prachtige tafereel, als de twaalf brullende babies bij de twaalf onrustige, popelende moeders worden gebracht om te drinken — En in één enkele seconde is alles doodstil. In de kraamverpleging gaat Suze begrijpen, welk een weelde 't is, een kind te hebben — een kind van haar — en Will — den jongen dokter, die haar al dien tijd met zijn liefde heeft omgeven — Dien ze toch steeds langer laat wachten, omdat ze niet besluiten kan, haar *werk* voor haar liefde op te geven. Zelfs als hij overwonnen heeft — als zij in lange martelende maanden van afwezigheid heeft ontdekt, dat toch voor een vrouw Liefde gaat boven Werk — Dan nog vraagt ze uitstel — Ze wil en kan nog niet trouwen met hem. Eerst wil ze haar opleiding geheel en al voltooien door in New-York een poos wijkverpleegster te zijn. — Dan pas zal ze hem volgen naar 't huis op het land en hem terzijde staan in zijn plattelandspraktijk. In beide boeken zijn de dialogen van een knappe raakheid, een genot op zichzelf. En als we de lezing van het laatste boek beëindigd hebben, dan kunnen we zoo geheel begrijpen, dat: „Dokter Barry en Suze naast elkaar stonden. Ze spraken niet. Ze keken naar het Ziekenhuis, dat ze liefhadden.”

Wij hebben het groote oude Ziekenhuis ook liefgekegen. En zuster Cameroen: „de grote vrouw, de grote lerares, de grote verpleegster.” En de lieve hoofdverpleegsters Waring en Mason. En dokter Karsen, den grooten chirurg — In den glans, waarin deze gestalten staan, verbleekt onze ergeis om den ijdeltuiterigen dokter Alexander, te zeer overtuigd van zijn eigen onweersaanbaarheid, om de koude, hoogmoedige, bedillerige Louise, om hoofdverpleegsters, „met boze ogen, die zich beledigd voelden over alles, wat de verpleegsters zeiden of deden.”

De Hollandia Drukkerij heeft het aantal boeken voor oudere meisjes — in dit geval zou ik meenen: voor 18 — 24 jarigen, met twee pracht-exemplaren verrijkt.

S. Lugten — Reys.

30 POND AFGEVALLEN IN 8 WEKEN....!

Dank zij de snelle, veilige vermageringskuur in vloeibaren vorm.

„B. de R. le. Hollandsche aviatrice gebruikte gedurende 2 maanden regelmatig BonKora en viel in de eerste week 2 K.G. af; in totaal 15 K.G. in 2 maanden. Onaangename gevolgen ondervond zij nooit”.

BonKora is de veiligste weg om snel overtoellige dikte kwijt te raken. Drievoudige werking, drievoudige snelheid. BonKora-gebruikers verklaren eenparig, dat hun gezondheid verbeterde en zij hun jeugdige vitaliteit herwonnen. Diët is niet noodig, doch al te vette spijzen worden ontraden. Overigens kunt U volop smullen van alle heerlijke, voedzame gerechten die de BonKora-verpakking aangeeft, zoodat U nimmer een hongerig gevoel hebt. Draag die lastige dikte niet langer meel. Koop vandaag nog een flesch BonKora alom verkrijgbaar bij apothekers en erkende drogist, of inlichtingen bij het BonKora-Depôt:

N V Handel Mij. „ARCANA” Batavia-C. — Djocja — Soerabaja

Gezonde voeding.

Leerboek ten dienste van het Huishoudonderwijs in Nederlandsch Indië.

Samengesteld door Ir. G. A. de MOL
Landbouwconsulent voor Onderwijsaangelegenheden.

Met medewerking van C. AHN.

Vaklerares bij het onderwijs in huishoudelijke vakken.

Bij J. B. WOLTERS'

Uitgevers-Maatschappij N. V.

Groeninge — Batavia, 1938.
Scottweg 5.

Prijs f 0.75.

Dat dit beknopt, duidelijk en handig boekje ook aan een behoefte van de moderne huisvrouw voldoet, kan aan geen twijfel onderhevig zijn. Het is ontstaan uit het werkje: „Gezondheid door doelmatige Voeding” een handleiding bij de welbekende wandplaten over voedingsmiddelen en vitamines, door Donald en Ochse. Zeven keurig verzorgde afbeeldingen van deze platen zijn in deze uitgave opgenomen.

Als de huisvrouw weet, dat dit werkje o.m. handelt over:

Ziekten, die met het voedsel in verband staan, Ziektenvoeding, Vegetarisme en Rauwkost, — een en ander verduidelijkt door tabellen over samenstelling en groepering der voedingsmiddelen, zal zij, gezien de prijs van f 0.75, deze nuttige handleiding voor de moderne voeding zeker een plaatsje in haar boekenkast geven.

L. J. A. M. Berkhout-Willemsse.